

درس یازدهم

برجمداران

پرچم داران

شعرهای میهنی، برای بیان حس غرور، عظمت و افتخار ملی سروده می‌شوند. به هنگام خواندن این گونه متن‌ها باید حفظ استواری کلام و تأکید بر واژگان کلیدی متن، همچون «وطن...» لحن مناسب و آهنگ حماسی را به کار گرفت.

پیکره : جسم

پاره ای از پیکره ماست : تشبیه

گزند : آسیب

عزت : ارجمندی ، سرافرازی

تشخیص : ایران در طول تاریخ ستم‌ها و گزندهای فراوانی دیده

تضاد : لحظه‌های تلخ و شیرین / حس آمیزی : لحظه تلخ و

شیرین

تشخیص : میهنی که لحظه تلخ و شیرین به چشم دیده

گستاخی : جسارت ، بی شرمی

خون دل خوردن : کنایه از سختی کشیدن ، رنج و عذاب دیدن

تشبیه : این پهنه‌خداایی را به سدی نفوذناپذیر تبدیل کردند

خیل : گروه ، جمع ، دسته

جان برکف : آماده جانفشانی

بنیان : پایه و اساس / هجوم : حمله

ایران، سرزمینی بزرگ و عزیز و شکوهمند است. سرزمینی که دین و زبان و فرهنگ و جسم و جان من و تو در آن پرورش یافته و اکنون پاره‌ای از پیکره ماست. اگرچه در طول تاریخ، ستم‌ها و گزندهای فراوانی دیده، اما هرگز ایمان، عزت و اراده استوار خود را از دست نداده است.

میسنی که در دوران دفاع مقدس، محط‌های تلخ و شیرین بسیاری را به چشم دیده و گرمی خون دل‌اوران را بر پیکر خود احساس کرده است و شهدای بسیاری را در دل خود جای داده و از گستاخی‌ها و بی‌رحمی‌های دشمن، خون دل‌ها خورده است.

در دوران جنگ تحمیلی، خیل عظیم نوجوانان و جوانان بسیجی و جان‌برکفان ارتشی و سپاهی، این پهنه‌خداایی را به بنیانی استوار و سدی نفوذناپذیر و پایدار در برابر هجوم وحشیانه صدام و حامیان امریکایی او، تبدیل کرد.

رنگ نباخت : نترسید / برخورد نلرزید : نترسید

دل زنده : کنایه از با نشاط

تازش : هجوم ، تاختن ، حمله کردن

تخصص : استادی ، مهارت ، کاردانی

تعهد : پیمان بستن ، به عهده گرفتن

عرصه : میدان ، قلمرو

تشبیه : نوجوانان شاداب همانند قتل استوارند

همت : اراده / سیمای : چهره ، صورت

سیمای وطن : تشخیص / زیور : آرایش

رشید : دلاور / خلافت : نوآوری ، سازندگی

تعهد : آسیب ها / قتل : جمع مکسر قله

در آن ایام که دشمن، از آسمان و زمین، آتش بمب و موشک بر سر مردم
بی‌گناه این سرزمین فرو می‌ریخت، ایران سرافراز هرگز رنگ نباخت و برخورد نلرزید
و جنب و جوش خود را رها نکرد؛ پابرجا ماند و درس پابلی، پایداری و پاسداری را به
انسان‌های آزاده و دل‌زنده جهان آموخت.

آری، در دوران دفاع مقدس، جوانان مؤمن و سربازان شجاع این ملت در
برابر تازش دشمن، به لطف پروردگار مهربان، حماسه‌های شگفت‌انگیز آفریدند و پس
از پایان جنگ تحمیلی، همت و تلاش همین سربازان سر بلند و دلاوران رشید، با علم
و دانش و تخصص و تعهد در آمیخت، تا حافظ آبروی این سرزمین آسمانی و بی‌انگه فکر ایرانی
باشد.

امروز نوجوانان شاداب و بالیمان و جوانان سرزنده و پاک آیین مبین اسلامی،
همانند قتل استوار و پیدارند که مایه عزت و افتخار نسل‌های امروز و فردا و سیمای
وطن را به زیور و شکوه خلافت و نوآوری می‌آرایند و به لطف خداوند بزرگ در همه
عرصه‌ها و میدان‌ها پرچم ایران اسلامی را با سرود سرفرازی و آزادمنشی برخوانند
داشت.

ای وطن، ای دل مرا ماوا ای وطن، ای تن مرا مسکن

معنی : ای وطن ای جایگاه دل من ، ای وطن ای مسکن جان من

ماوا : جایگاه ، پناهگاه ، جای امن / تشخیص : وطن / تشبیه : وطن تو مانند پناهگاه و مسکن برای دل و تن من هستی .

نکته : هر غیر انسانی که مورد ندا قرار بگیرد تشخیص دارد . ای وطن

ای وطن، ای تو فردا مهر چشم ای وطن، ای تو جان و دماهر تن

معنی: ای وطن تو نور چشم و مایه امید همه ما هستی ای وطن تو مانند جان هستی ما مانند تن هستیم. (تو مانند جان در بدن هستی)

تشخیص: ای وطن / تشبیه: وطن: مشبه / نور: مشبه به / تشبیه: ما: مشبه / چشم: مشبه به

تشبیه: وطن مشبه، جان: مشبه به / ما: مشبه / تن: مشبه به

نکته ای گویمت که گر شنوی شادمانی به جان و زنده به تن

معنی: نکته ای به تو می گویم که اگر بشنوی جان تو شاد می شود. تنت تندرست می شود.

مراعات نظیر: تن و جان

آدمی را چو هفت مهر به دل نبود کم شمار از ابرمین:

مهر ناموس و زندگانی و دین عزت و خاندان و مال و وطن

معنی: اگر در دل انسان هفت محبت نباشد او را جز انسان ها حساب نکن و از شیطان کمتر بدان

معنی: عشق ورزیدن به آبرو و زندگی و دین و سرافرازی و خاندان و مال و وطن

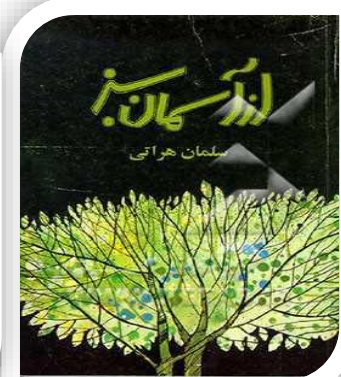
و آن که حب وطن نداشته دل مرده زان خوب تر به باور من

معنی: آن کسی که در دلش مهر و محبت به وطن وجود نداشته باشد به نظر من انسان مرده از او بهتر است.

تلمیح به حدیث «حب الوطن من الایمان»

سلطان هراتی: در سال 1338 در (مزدشت تنکابن به دنیا آمد . در سال 1352 به نوشتن و سرود شعر پرداخت . صمیمت ، سادگی و بی

پیرایگی در اشعارش موج می زند آثار او عبارتند از : «از این ستاره تا آن ستاره»، «از آسمان سبز»، «دری به خانه خورشید»

دستور زبان:

صفت اشاره: «این ، آن ، همین ، همان ، چنین ، چنان و...»

این کتاب ، این مدرسه ، همین کشور ، چنین کاری ، آن درخت

نکته 1: صفت های اشاره زبانی صفت محبوب می شوند که همراه اسم بیایند. اگر به تنهایی بیایند ضمیر اشاره محبوب می شوند.

آن را برداشت . ضمیر اشاره / این را خرید . ضمیر اشاره

همین را خریدم . ضمیر اشاره

نکته 2: هرگاه بعد از صفت های اشاره کث کوتاهی کنیم «،» واژه مورد نظر ضمیر اشاره است.

این ، مدرسه است // آن ، درخت است . این و آن ضمیر اشاره محسوب می شوند

صفت شمارشی: اگر اعداد یک تا بیست همراه اسم بیاوند صفت شمارشی اصلی نامیده می شوند. و اگر به تنهایی بیاوند ضمیر شمارشی محسوب می شوند.

یک دانش آموز سه کتاب از نمایشگاه خرید. **یک و سه** وابسته پیشین و صفت شمارشی اصلی

صفت شمارشی ترتیبی نوع اول: صفتی که با لفظ «**مین**» همراه است و وابسته پیشین محسوب می شود.

اولین سال درگذشت استاد شجریان را گرامی می داریم . اولین وابسته پیشین و صفت شمارشی ترتیبی نوع اول

نکته 3: سه کلمه «**اولین**، **تختین**، **آخرین**» باینکه بوند «**مین**» دارند اما صفت شمارشی ترتیبی نوع اول محسوب می شوند.

اولین کتاب ، آخرین قسمت ، نخستین جلسه

صفت شمارشی ترتیبی نوع دوم: صفتی است که با لفظ «**م**» همراه است و وابسته پسین محسوب می شود.

من پایه سوم راهنمایی هستم . سوم وابسته پسین و صفت شمارشی . پایه هسته

نکته 4: اگر دو یا چند صفت شمارشی با هم بیایند، «صفت شمارشی بهم» محسوب می شوند.

دو سه دانش آموز

سه چهار روز // دو سه کتاب // هفت هشت روز

اپلیکیشن درسی همیار

برنامه رایگان درسی همیار

تمام پایه ها

جواب کتاب ، تدریس و نمونه سوال

همیشه رایگان

برنامه همیار کاملا رایگان میباشد